

166. Áldj meg minket, Úr Isten

Zsolt 67

szöveg: J. Lubeczyk, 1558 | fordítás: Balassi B., 1584 előtt | dallam: Krakkó, 1558

dm am F C dm A7 dm
dm am F gm A7 dm

1. Áldj meg min - ket, Úr Is - ten, a te jó - vol - tod - ból,
2. En - gedd meg ezt mi - ne - күnk, ke - gyel - mes Is - te - күnk,

D -7 gm F C dm A7 dm
B F gm A7 dm

Vi - lá - go - síts meg min - ket ir - gal - mas - sá - god - ból
Hogy mind - nyá - jan té - ge - det i - ga - zán is - mer - күnk,

B C gm C F dm C -7 F
dm C -7 F

Lel - ked a - ján - dé - ká - val, or - cád vi - lá - gá - val,
Hagyj a kis - hi - tú - ek - kel e - gyütt ör - ven - dez - күnk,

F C dm A F gm7 A -7 dm
F dm A gm A7 dm

Hogy él - күnk - ben e föl - dön jár - junk i - gaz - ság - gal!
Mi - kor meg - í - télsz, U - ram, ke - gyel - mezz meg né - күnk!

dm am F gm A7 dm
3. Ne tántorodjunk mi el soha, Uram, tőled,
B F F gm A7 dm
Ne kételkedhessünk is többé már felőled,
dm C -7 F C F
Nyughassék meg mi lelkünk igaz hittel benned,
F dm A gm A7 dm
Vallhassunk mindenkben Urunknak csak téged.

dm am F gm A7 dm
4. No, azért dicsérjük most felszóval az Urat,
B F F gm A7 dm
Mert lám, csak ő viseli mindenütt gondunkat,
dm C -7 F C F
Uram, a te nevedben áldd meg szolgálodat,
F dm A gm A7 dm
Ezért mindnyájan mi is dicsérjük Fiadat.

